

GOŁOEDŹ (7) sb f

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w goły i w spójce -o-); teksty nie oznaczają é.

sg N gołoledź (2). ◇ G gołoledzi (1). ◇ L gołoledzi (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Oblodzona i śliska powłoka pokrywająca ziemię; crustata humus frigoribus hieme, glaciata aqua, glaciatus humor Cn (7) : Bacząc Wołolki łzkody łwoie/ ná drugi rok miełiącá Lutego/ gotował łie s łwymi ludźmi ná Podole/ rołkazawłzy by káždy konie kowáne ołtro miał dla gołoledźi. BielKron 424, 424; A iż byłá gołoledź/ podle konia łpiełzno idąc padł GórnRozm F2.

W przén (4) : Ale kto łie ná ocel da cnotą vkowác/ Iuż y ná gołoledzi może tym hárcowác. RejWiz 4; Ale łie przedłię nic nie łlizay ná tey gołoledzi/ łtoy przedłię mocno przy onym przedłięwzięciu łwoim / á długo łie rozmyłay niźli co małz vcźynić. RejZwierc 25v, 28v, 210v.

ZZa